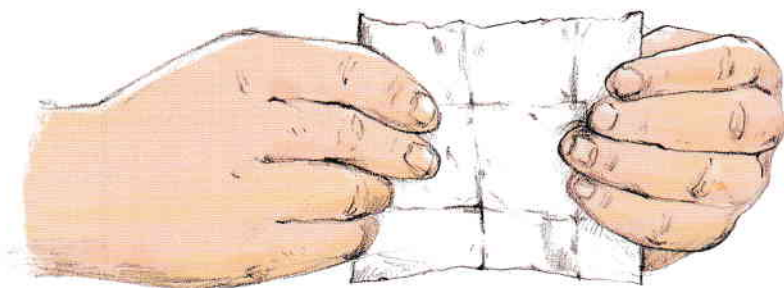

HaiKU SIBERIAN

TEXT DE JURGA VILÉ
ILUSTRĂȚII DE LINA ITAGAKI
TRADUCERE DE ALINA NUCĂ

EDITURA FRONTERA

2021

CÂND ERAM MICĂ, TATA NE POVESTEA UNEORI DE SIBERIA, ÎN TAINĂ. DACĂ FĂCEAM MOFTURI LA MASĂ, EL NE LUA LA ROST, PE MINE ȘI PE FRATELE MEU: ÎN SIBERIA EL AR FI FOST FERICIT SĂ GĂSEASCĂ PÂNĂ ȘI-UN CARTOF DEGERAT. ȘI-L MÂNCA PENTRU CĂ ALTCEVA ORICUM NU AVEA!... EU UNA ÎMI IMAGINĂM SIBERIA CA PE O ȚARĂ ACOPERITĂ DE GHEATĂ, UNDE OAMENII SE UITĂ CUM SE ÎNVÂRT LIMBILE CEASORNICULUI, CU MATELE CHIORĂIND DE FOAME ȘI LUMÂNĂRI DE MUCI LA NAS. NU PUTEAM SĂ-MI ÎNCHIPUI ÎN RUPTUL CAPULUI CUM A PUTUT TATA SĂ AJUNGĂ ÎN IADUL ACELA. TRECUTUL LUI RĂMÂNEA ÎNVĂLUIT ÎN MISTER. ASTĂZI, CÂND LE SPUN COPIILOR MEI ISTORIA CU CARTOFUL DEGERAT, EI ȘTIU PREABINE CE ÎNSEAMNĂ SIBERIA ȘI MĂ ÎNTREABĂ: „CINE L-A DEPORTAT PE BUNICUL ACOLO ȘI DE CE?”. DAR RĂSPUNSUL NU-I AȘA UȘOR...

ERAU VREMURI GRELE. GERMANIA TOCMAI ATACASE POLONIA. IZBUCNISE RĂZBOIUL. LITUANIA A FOST RAPID INVADATĂ DE ATOTPUTERNICA RUSIE ȘI FOARTE MULȚI LITUANIENI, CONSIDERAȚI „DUȘMANI AI UNIUNII SOVIETICE”, AU FOST DEPORTAȚI.

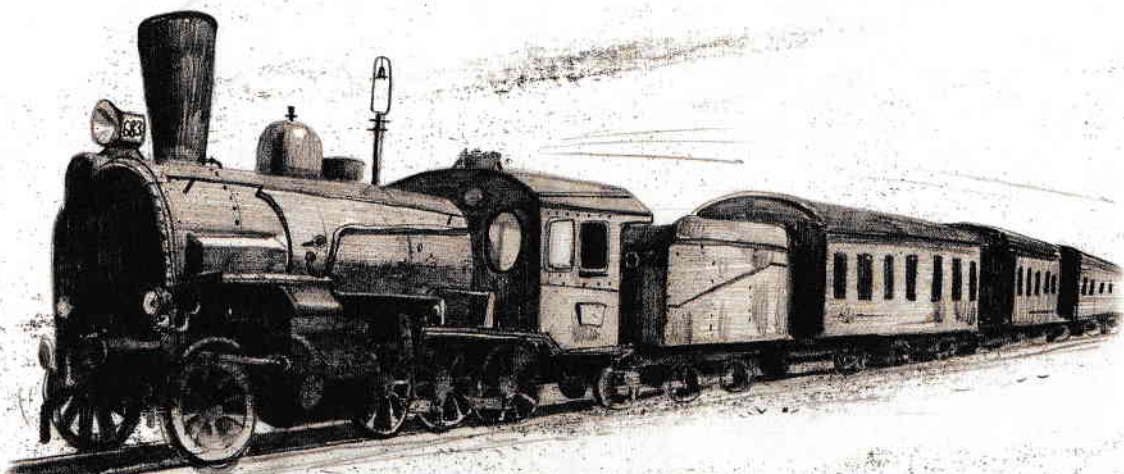
AU INTRAT ÎN CASELE OAMENILOR ȘI AU ARESTAT FAMILIILE ÎNTREGI, TRIMITÂNDU-LE ÎN CELE MAI PUSTII ȘI MAI ASPRE UNGHERE ALE RUSIEI, ÎN ÎNDEPĂRTATA SIBERIE. MULȚI DINTRE DEPORTAȚI AU MURIT ACOLO, ÎN LAGĂRE DE MUNCĂ. DOAR PUȚINI AU MAI AVUT NOROCUL SĂ SE ÎNTOARCĂ... LA FEL ȘI ACEȘTI COPII, ADUȘI ACASĂ DE „TRENUL ORFANILOR”.

CU ACEST TREN S-A ÎNTORS ȘI ALGIS, TATĂL MEU. AMINTIRILE LUI ȘI ALE BUNICII SUNT CELE CARE M-AU INSPIRAT SĂ SCRIV ACEASTĂ CARTE. MULTE DINTRE ÎNTÂMLĂRILE DESCRISE AICI SUNT ADEVĂRATE, DOAR CÂTEVA SUNT ÎNCHIPUTE...

Jurga Vile

MĂ CHEAMĂ ALGIS. AM VREO
TREISPREZECE ANI, NICI EU NU MAI
ȘTIU EXACT. AM O SORĂ MAI MARE,
DALIA, CĂREIA ÎI PLACE LA NEBUNIE
SĂ TRICOTEZE. MIE-MI PLACE SĂ CÂNT
ÎN COR ȘI SĂ BAT LA TOBE. MULTĂ VREME,
MAMA N-A ÎNCOS NICIUN CUVÂNT, APOI,
DUPĂ O CUMPLITĂ FURTUNĂ DE ZĂPADĂ,
ȘI-A RECĂPĂTAT GLASUL. TATA A MURIT †
ÎN LAGĂR. DAR GÂNSACUL MEU, MARTIN,
MI-A RĂMAS ALĂTURI. ȘTIATI CĂ ÎN
SIBERIA NU CRESC MERE? NICI URMĂ
DE MERE ÎN SIBERIA! EU NU ȘTIAM...

ADIO, SIBERIA!

 ~~TA-GA-DAM~~ ~~TA-GA-DAM~~ TA-GA-DAM...

"TRENUL ORFANILOR" NE ADUCE ÎNAPOI, ÎN LITUANIA. NE ÎNTOARCEM ACASĂ. N-AM MAI FOST ACASĂ DE MULȚI ANI, DE-ATÂTA AMAR DE VREME PETRECUT ÎN SIBERIA, DEPARTE, TARE DEPARTE, ÎN NORD. E CIUDAT, DAR ÎMI AMÎNTESC DE LITUANIA DE PARCĂ AȘ FI PLECAT IERI. TOTUL ÎMI PARE ATÂT DE AIEVEA, ~~AM~~ OAMENII, CASELE, CAII... CULORILE, PARFUMURILE, SUNETELE... ÎN SIBERIA, NE ASCUNDEAM AMÎNȚIRILE PRIN UNGHERELE TAINICE ALE ÎNIMII. DAR ASTĂZI LE VOM REGĂSI PE TOATE, LE VOM VEDEA, SIMȚI ȘI AUZI DIN NOU!

NE ÎNSOȚESC DOI ADULȚI: ELENA ȘI PRANAS, SALVĂTORII NOȘTRI. AU VENIT SĂ NE CAUTE PÂNĂ LA CAPĂTUL PĂMÂNTULUI. AU TEANCURI DE DOCUMENTE ȘI HÂRTII SEMNATE DE OAMENI FOARTE IMPORTANȚI. ELENA ȘI PRANAS MIROSĂ LITUANIA... MAI SUNT CU NOI ÎN TREN ȘI CÂTEVA FANTÔME. NIMENI NU LE VEDE... AFARĂ DE MINE. MĂ LA SOMNUL. SIBERIA M-A OBOȘIT PESTE MĂSURĂ...

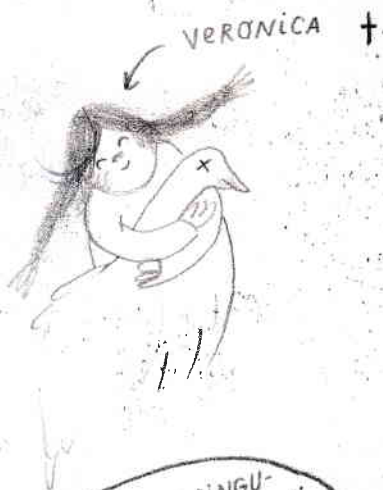
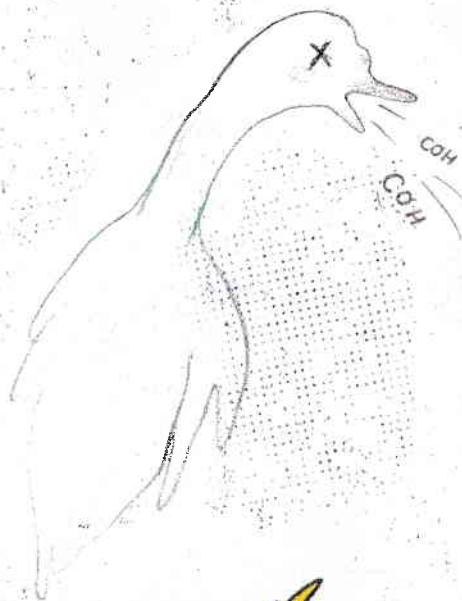
TA-GA-DAM TA-GA-DAM ~~TA-GA-DAM~~...

 ~~TA-GA-DAM~~...

CORUL „SEMINTELE DE MERE”

CRED CĂ SUNT SINGU-
RUL CARE LE VĂD. DOAR EU ȘI
CU DALIA. SUFLETELE CELOR CE
S-AU DUS DINTRE NOI PLUTEȘC
MEREU PE-AICI, PRIN PREAJMĂ,
CA O BOARE DE VÂNT.

SUFLETUL DOMNIȘOAREI
VIOLETA, ÎNVĂȚĂTOAREA
CU UN SINGUR BRAȚ +

LEGĂNAT DE ZGOMOTUL RÔȚILOR DE TREN CARE
NE POARTĂ SPRE CASĂ, ADORM ȘI-MI ADUC
AMINTE CUM A ÎNCEPUT TOTUL.

Li ALBINE și LICURICI

Respect pentru oameni și cărți

ÎNTR-O SÂMBĂTĂ,
MAMA A PUȘ FAȚA DE
MASĂ DE SĂRBĂTOARE.

ADELA †

TATA ȘI-A RĂSUCLT MUȘTATA,
ȘI-A RIDICAT PRIVIREA ȘPRE
CER, DE FAPT ȘPRE TAVAN,
ȘI A ȘPUȘ:

ȚII MULTUMIM,
DOAMNE, PENTRU
ACEASTĂ MASĂ / DACĂ
POȚI, DĂ-ȚI ADELEI
NIȘTE NORI PUFOȘI,
CĂR URȘULEI DĂ-ȚI LA
LOC GLĂȘUL. ȘI-ȚI
MULTUMIM PENTRU
ALBINELE CARE PICURĂ
MIERE ÎN VIAȚA
NOĂSTRĂ.

DUPĂ MASĂ, AM ADUNAT
MIERE ȘI AM VERIFICAT
ȘTUPLI.

HMMM,
MUCEGAȚ.
ROUL PESEMNE
CĂ A ȘOBȘIT.
TREBUIE
SĂ ADUC
NIȘTE
REGINE
MAI
ȚINERE.

ȘI CELE BĂTRÂNE
UNDE ȘE DUC ?

ÎN RAUL
ALBINELOR.